

**ระเบียบศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๖**

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ และข้อ ๑๙ ของข้อบังคับศูนย์คุณธรรมว่าด้วยการเงิน การบัญชี และงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการในการประชุม ครั้งที่ ๒๔ (๙/๒๕๕๖) เมื่อวันที่ ๑๑ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการบริหารศูนย์แต่งตั้ง

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารศูนย์คุณธรรม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารศูนย์คุณธรรม

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการบริหารศูนย์แต่งตั้ง เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ได้รับมอบหมาย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของศูนย์ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔

“การเดินทางไปปฏิบัติงาน” หมายความว่า เดินทางไปปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือคำสั่งของศูนย์หรือที่สถาบัน หน่วยงานหรือองค์กรอื่นจัด และให้หมายความรวมถึงเข้าร่วมเดินทางไปปฏิบัติงานด้วย

“ค่าเช่าที่พัก” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักในโรงแรมหรือที่พักแรม

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถไฟ รถโดยสารประจำทาง รถรับจ้างสาธารณะ และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะอื่นใดที่ให้บริการขนส่งแก่บุคคลทั่วไปเป็นประจำโดยมีเส้นทางอัตราค่าโดยสารและค่าระวางที่แน่นอน

“ยานพาหนะส่วนตัว” หมายความว่า รถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลซึ่งมิใช่ของศูนย์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เดินทางไปปฏิบัติงานหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับและมติอื่นๆของ คณะกรรมการบริหารศูนย์

ในกรณีที่มีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นในการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มี อำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของผู้อำนวยการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕ การเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้คำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ ของศูนย์

ข้อ ๖ การเดินทางของ ที่ปรึกษา ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ ผู้อำนวยการและ ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อไปปฏิบัติงานให้แก่ศูนย์นอกบริเวณที่ตั้งของศูนย์ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามที่กำหนด ไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๗ การเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศของผู้ปฏิบัติงาน ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้อนุมัติ สำหรับการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศของผู้ปฏิบัติงาน ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้อนุมัติ

การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ของที่ปรึกษา กรรมการ อนุกรรมการและผู้อำนวยการ ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๘ การขออนุมัติ หลักฐานการเบิกจ่าย และรายงานการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๙ กรณีที่ศูนย์จัดให้มีการเดินทางเป็นหมู่คณะทั้งในและต่างประเทศ ผู้อำนวยการสามารถพิจารณา อนุมัติให้ใช้บริการจ้างเหมาจัดการเดินทางได้ ทั้งนี้ ตามความจำเป็น ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของศูนย์ โดยให้ ดำเนินการจ้างเหมาตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงานพัสดุ

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ

ข้อ ๑๐ การเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศตามระเบียบนี้ หมายถึง

(๑) การเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราวนอกจังหวัดที่ตั้งศูนย์ ซึ่งปฏิบัติงานตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามปกติ

(๒) การเดินทางไปดูงาน ติดตามงาน ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ประสานงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ

ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างขนส่งสัมภาระ ค่าธรรมเนียม และอื่นๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๒ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามรายการใดของข้อ ๑๑ แล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามรายการนั้นอีกในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามระเบียบนี้ เว้นแต่ความช่วยเหลือที่ได้รับต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้เฉพาะส่วนที่ต่างตามสิทธิ

ข้อ ๑๓ การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง จะกระทำต่อเมื่อเป็นการเดินทางไปปฏิบัติงาน ณ จังหวัดอื่นซึ่งมิใช่จังหวัดอันเป็นที่ตั้งของศูนย์ ตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ ค่าเบี้ยเลี้ยงให้เบิกได้ในอัตราเหมาจ่าย ที่กำหนดในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๕ การนับเวลาเดินทางเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติ แล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานกรณีที่มีการพักแรม ให้นับ ๒๔ ชั่วโมงนับเป็น ๑ วัน เศษของวัน

ถ้าเกิน ๑๒ ชั่วโมง นับเป็น ๑ วัน

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานกรณีที่ไม่ได้มีการพักแรม หากเกิน ๑๒ ชั่วโมงให้ถือเป็น ๑ วัน

ข้อ ๑๖ การเดินทางที่จำเป็นต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งศูนย์จัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ต้องไม่เกินอัตราต่อวัน ทั้งนี้ หากมีความจำเป็น จะเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราเหมาจ่าย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ให้เบิกจ่ายได้ตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่มีสถานที่เช่าพักแรมในท้องที่ปฏิบัติงาน และการเดินทางจำเป็นต้องพักแรมต่างพื้นที่ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อนุมัติที่จะพิจารณากำหนดการพักแรมและการเบิกค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพักแรมนั้น

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นเฉพาะหน้าหรือมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถพักแรมตามที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เดินทางที่จะกำหนดการพักแรม และให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทาง หรือหลักฐานขอเบิกค่าพักแรมนั้น

ข้อ ๑๗ การใช้จ่ายยานพาหนะของศูนย์ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การใช้จ่ายยานพาหนะของศูนย์ ให้เสนอผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติ

กรณีที่ศูนย์มิได้จัดยานพาหนะให้ ให้ใช้รถรับจ้างสาธารณะได้ และให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) ในการขับขี่ยานพาหนะของศูนย์ โดยปกติเจ้าหน้าที่ยานพาหนะจะเป็นผู้ขับชี้และดูแลรักษายานพาหนะ แต่ในกรณีจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ยานพาหนะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุมัติให้เจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะของศูนย์ได้

ข้อ ๑๘ การขอเบิกค่าพาหนะซึ่งไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินได้ ให้ผู้เดินทางทำใบรับรองการจ่ายเงินตามแบบของศูนย์

ข้อ ๑๙ การเบิกค่าพาหนะ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) โดยปกติให้เดินทางโดยรถโดยสาร รถไฟ หรือยานพาหนะภาคพื้นดินชนิดอื่นๆ

(๒) กรณีการเดินทางโดยเครื่องบิน

(๒.๑) ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงานหรือเทียบเท่าขึ้นไปเดินทางโดยเครื่องบินได้

(๒.๒) ผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ จะเดินทางโดยเครื่องบินได้ในกรณีที่จำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของศูนย์ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

(๒.๓) การเดินทางที่จำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินร่วมกับชาวต่างประเทศที่ช่วยปฏิบัติงานให้ศูนย์ หรือจำเป็นต้องเดินทางร่วมกับบุคคลหรือคณะเดินทาง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของศูนย์ ผู้เดินทางจะโดยสารเครื่องบินไปกับชาวต่างประเทศ บุคคลหรือคณะบุคคลดังกล่าว โดยเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามอัตราค่าโดยสารเครื่องบินนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

(๓) การเดินทางในกรณีอื่นๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อนุมัติ

ข้อ ๒๐ การใช้ยานพาหนะส่วนตัวในการปฏิบัติงาน ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานในพื้นที่เป็นประจำหรือจำเป็นต้องใช้ยานพาหนะเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ให้ใช้ยานพาหนะส่วนตัวในการปฏิบัติงานได้ ทั้งนี้ ให้ขออนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๗

(๒) การใช้ยานพาหนะส่วนตัวในการเดินทาง ต้องได้รับอนุมัติเป็นการล่วงหน้า จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยค่าพาหนะ โดยให้เบิกได้ในอัตรากิโลเมตรละ ๔ บาท

ผู้เดินทางซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง จะเรียกร้องให้ศูนย์จ่ายเงินอื่นนอกเหนือจากเงินชดเชยใน (๒) อีกไม่ได้ ไม่ว่ากรณีใด

ข้อ ๒๑ ค่าใช้จ่ายอื่น ในการเดินทางภายในประเทศนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ผู้อนุมัติพิจารณาอนุมัติได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามความจำเป็น ประหยัดและเพื่อประโยชน์ของศูนย์

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

ข้อ ๒๒ การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ได้แก่

- (๑) การเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราวในต่างประเทศ ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- (๒) การเดินทางไปต่างประเทศเพื่อดูงาน ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ประสานงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ได้แก่

- (๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง
- (๒) ค่าเช่าที่พัก
- (๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างขนส่งสัมภาระ ค่าธรรมเนียม และอื่นๆ ทำนองเดียวกัน
- (๔) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๔ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามรายการใดของข้อ ๒๓ แล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามรายการนั้นอีกในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามระเบียบนี้ เว้นแต่ความช่วยเหลือที่ได้รับต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้เฉพาะส่วนที่ต่างตามสิทธิ

ข้อ ๒๕ ค่าเบี้ยเลี้ยงเบิกได้ในลักษณะเหมาจ่าย ตามอัตราที่กำหนดในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๖ การนับเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยง ให้นับเวลาตั้งแต่เวลาที่ออกเดินทางจากประเทศไทย จนกลับถึงประเทศไทย โดยเวลาปฏิบัติงาน ๒๔ ชั่วโมง ให้นับเป็น ๑ วัน เศษของวันที่เกินจาก ๑๒ ชั่วโมง ให้นับเป็น ๑ วัน

ข้อ ๒๗ ค่าเช่าที่พักให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๘ ค่าพาหนะให้เบิกได้ในกรณีดังนี้

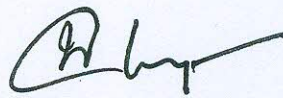
- (๑) ค่าพาหนะสำหรับทุกกรณีให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง
- (๒) การเดินทางโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศ กลับมาประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศ ให้เดินทางโดยชั้นประหยัด ยกเว้นกรณีจำเป็นให้ผู้อำนวยความสะดวกพิจารณาเป็นกรณีไป

(๓) การเดินทางที่จำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินชั้นเดียวกับชาวต่างประเทศ ให้ผู้อำนวยการพิจารณาอนุมัติเฉพาะผู้ปฏิบัติงานที่มีความจำเป็น ที่จะต้องร่วมโดยสารเครื่องบินชั้นเดียวกับชาวต่างประเทศ เท่านั้น

ข้อ ๒๙ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ เช่น ค่าธรรมเนียมในการทำหนังสือเดินทาง ค่าธรรมเนียมวีซ่า ค่าธรรมเนียมสนามบิน เป็นต้น ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ศูนย์สั่งการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้ที่จะเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ หากได้จ่ายเงินหรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายในการเดินทางซึ่งสามารถเบิกได้ตามระเบียบนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร)

ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม

แนบท้ายระเบียบศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๖

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท:วัน:คน)
ที่ปรึกษา ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ	๒๗๐*
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	๖๐๐
ผู้จัดการฝ่าย ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงาน หรือเทียบเท่า	๕๐๐
ผู้ปฏิบัติงานอื่น	๔๐๐

* หมายถึง อัตราที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

บัญชีหมายเลข ๒

อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ

ตำแหน่ง	(บาท:วัน:คน)
ที่ปรึกษา ประธานกรรมการ กรรมการ	๒,๕๐๐*
อนุกรรมการ	๒,๒๐๐*
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	๑,๘๐๐
ผู้จัดการฝ่าย ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงานหรือเทียบเท่า	๑,๕๐๐
ผู้ปฏิบัติงานอื่น	๑,๒๐๐
ทั้งนี้ หากประสงค์จะเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราเหมาจ่าย ให้เบิกจ่ายได้ เป็นจำนวนเงิน ๖๐๐บาทต่อวันต่อคน	

*หมายถึง อัตราที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

แนบท้ายระเบียบศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๖

บัญชีหมายเลข ๓

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

ตำแหน่ง	(บาท:วัน:คน)
ที่ปรึกษา ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ	๓,๑๐๐*
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	๔,๐๐๐
ผู้จัดการฝ่าย ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงานหรือเทียบเท่า	๒,๗๐๐
ผู้ปฏิบัติงานอื่น	๒,๑๐๐

* หมายถึง อัตราที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และระเบียบ
กระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

บัญชีหมายเลข ๔

อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

ตำแหน่ง / ประเภท	กลุ่มประเภท ก. อัตรา บาท : วัน	กลุ่มประเภท ข. อัตรา บาท : วัน	กลุ่มประเภท ค. อัตรา บาท : วัน
ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา อนุกรรมการ	๑๐,๐๐๐*	๗,๐๐๐*	๔,๕๐๐*
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	๑๐,๐๐๐	๗,๐๐๐	๔,๕๐๐
ผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ	๗,๕๐๐	๕,๐๐๐	๓,๑๐๐

๑. * หมายถึง อัตราที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และระเบียบ
กระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

๒. การจำแนกกลุ่มประเภทตามบัญชีรายชื่อประเทศ แนบท้ายระเบียบนี้

บัญชีประเทศจำแนกตามประเภท ก. ประเภท ข. และประเภท ค.

ประเภท ก ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. ญี่ปุ่น	๒. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย	๔. สมาพันธรัฐสวิส
๕. สาธารณรัฐอิตาลี	๖. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๗. ราชอาณาจักรสเปน	๘. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๙. สหรัฐอเมริกา	
๑๐. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ	
๑๑. สาธารณรัฐโปรตุเกส	๑๒. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๑๓. แคนาดา	๑๔. เครือรัฐออสเตรเลีย
๑๕. ไต้หวัน	๑๖. เดิร์กเมนีสถาน
๑๗. นิวซีแลนด์	๑๘. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๑๙. ปาปัวนิวกินี	๒๐. มาเลเซีย
๒๑. ราชรัฐโมนาโก	๒๒. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๒๓. ราชรัฐอันดอร์รา	๒๔. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๒๕. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	๒๖. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๒๗. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	๒๘. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๒๙. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์	๓๐. ราชอาณาจักรสวีเดน
๓๑. รัฐสุลต่านโอมาน	๓๒. โรมานี
๓๓. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	๓๔. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย

๓๕. สหรัฐอาหรับอิมิเรตส์	๓๖. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๓๗. สาธารณรัฐโครเอเชีย	๓๘. สาธารณรัฐชิลี
๓๙. สาธารณรัฐเช็ก	๔๐. สาธารณรัฐตุรกี
๔๑. สาธารณรัฐบัลแกเรีย	๔๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๔๓. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย	
๔๔. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์ – เลสเต	๔๕. สาธารณรัฐเปรู
๔๖. สาธารณรัฐโปแลนด์	๔๗. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๔๘. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	๔๙. สาธารณรัฐมอริเชียส
๕๐. สาธารณรัฐมอลตา	๕๑. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๕๒. สาธารณรัฐเยเมน	๕๓. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๕๔. สาธารณรัฐสโลวัก	๕๕. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๕๖. สาธารณรัฐออสเตรีย	๕๗. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๕๘. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๕๙. สาธารณรัฐอินเดีย
๖๐. สาธารณรัฐเอสโตเนีย	๖๑. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๖๒. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์	๖๓. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
๖๔. สาธารณรัฐฮังการี	๖๕. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๖๖. ฮองกง	

ประเภท ข ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. เครือรัฐบาฮามาส	๒. จอร์เจีย
๓. จาเมกา	๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
๕. มาซิโดเนีย	๖. ยูเครน
๗. รัฐกาตาร์	๘. รัฐคูเวต
๙. รัฐบาร์เรน	๑๐. รัฐอิสราเอล
๑๑. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	๑๒. ราชอาณาจักรตองกา
๑๓. สาธารณรัฐเนปาล	๑๔. ราชอาณาจักรฮังการี
๑๕. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	๑๖. สหภาพพม่า
๑๗. สหรัญเม็กซิโก	๑๘. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๑๙. สาธารณรัฐกานา	๒๐. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๑. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรีโคส)	๒๒. สาธารณรัฐคอซตาริกา
๒๓. สาธารณรัฐคีร์กีซ	๒๔. สาธารณรัฐเคนยา
๒๕. สาธารณรัฐแคเมอรูน	๒๖. สาธารณรัฐคาคัสสถาน
๒๗. สาธารณรัฐจิบูตี	๒๘. สาธารณรัฐชาด
๒๙. สาธารณรัฐซิมบับเว	๓๐. สาธารณรัฐเซเนกัล
๓๑. สาธารณรัฐแซมเบีย	๓๒. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๓๓. สาธารณรัฐไซปรัส	๓๔. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๓๕. สาธารณรัฐตูนิเซีย	๓๖. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน

๓๗. สาธารณรัฐไนเจอร์	๓๘. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๙. สาธารณรัฐเบนิน	๔๐. สาธารณรัฐเบลารุส
๔๑. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	๔๒. สาธารณรัฐปานามา
๔๓. สาธารณรัฐมอลโดวา	๔๔. สาธารณรัฐมาลี
๔๕. สาธารณรัฐยูกันดา	๔๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๔๗. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	๔๘. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๔๙. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	๕๐. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
๕๑. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	๕๒. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๓. สาธารณรัฐอิรัก	๕๔. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๕๕. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย	๕๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๕๗. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน	๕๘. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

ประเภท ค ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.